

"Raiul gănilor: fals roman de zvonuri și mistere"
de Dan Lungu

Un scenariu de,
Alice Roman

1 EXT.STRADĂ.ZI

1

Perioada 1990 - 1994. Se aude muzică instrumentală, gen Goran Bregovic, care crește în intensitate.

O stradă lungă, cu case diferite pe ambele părți, gen orășel sau sat bogat. O casă mai înaltă și mai arătoasă sare în evidență. DOM`PETRICĂ (45) scund, burduhănos, roșu la față, îmbrăcat cu un pantalon larg, cu genunchii accentuați și o cămașă, cam strânsă peste burtă și șifonată, încălțat cu teniși, merge pe stradă și se uită încruntat la casa mai arătoasă. Mută privirea de la casa arătoasă și o vede pe MILICA (35), mică de statură, plinuță, cu părul strâns în coc, îmbujorată, venind către el, țațoșă și importantă. Se oprește muzica.

DOM`PETRICĂ(V.O.)

Pai da! Sigur, Milica s-a repezit glonț către casa colonelului. Da! Nu că iar păsa ei atât de copil, da` vrea să fie ea prima care s-o vadă. Să aibă ce le povesti lor, proștilor, ce și cum.

MILICA îmbrăcată în rochie înflorată și încălțată cu sandale cu toc, îl vede și cu ochii țintă pe el, grăbește pasul și calcă apăsat să se audă tocurile.

MILICA(V.O.)

Ei, dom`Petrică, mata dai sfaturi, mata care nici nu știi cum se fac copiii! Da, dom`Petrică, da`dacă mie îmi trebuie un lacăt la gură, matale ți-ar trebui vreo zece.

Când ajunge în dreptul lui DOM`PETRICĂ, se oprește brusc, roșie la față, cu respirația agitată, își pune mâinile în șold și deschide gura să spună ceva.

DOM`PETRICĂ

(vorbește molcom, zeflemitor)

Ei, Milico, tot gogoși de la castel vrei să vinzi?

MILICA luată prin surprindere pufăie cu necaz, aruncă priviri scurte spre casele din jur, înghite zgomotos, zâmbește strâmb și trage aer în piept cu nesaț.

Carton pe care scrie: Continuarea și alte întâmplări de pe strada Salcânilor, în volumul "Raiul gănilor: fals roman de zvonuri și mistere" de Dan Lungu.